

בג"ץ 5269/15

בבית המשפט העליון

בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

קבוע לדיון בתאריך 18.08.15 בשעה 09:00
בפני כבי השופטים ג' הנדל, נ' סולברג ומ' מזוז

בעניין:

1. ד"ר קרעיש, ת"ז

תושב השטחים הכבושים

2. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר – ע"ר

ע"י ב"כ עו"ד עידו בלום ו/או אלונה קורמן

מרח' שפע טל 1, תל-אביב

טל': 03-7444070; פקס: 03-7444170

העותרים

- נ ג ד -

המפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית

ע"י פרקליטות המדינה, משרד המשפטים

רח' צלאח א-דין 29, ירושלים

טל': 02-6466590; פקס: 02-6467011

המשיב

תגובה מטעם העותרים לתגובת המשיב

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מתאריך 16.08.15, העותרים מתכבדים להגיש תגובה מטעמם לתגובת המשיב מיום 10.08.15, כדלקמן:

1. בפתח הדברים, העותרים יבקשו להתנצל על הגשת התגובה קודם לכן בצמוד להגשת הבקשה (ובכפוף להחלטה בה), אשר נבעה רק מן הרצון לאפשר די זמן לצדדים ולבית המשפט הנכבד לעיין בתגובה ככל שתותר הגשתה, בהתחשב בלוחות הזמנים הקצרים בהליך הנוכחי.
2. כזכור, עניינה של העתירה בבקשתו של העותר 1, רופא במקצועו, לצאת לחו"ל, בכדי ללוות את אחיו לניתוח השתלת לב דחוף בצרפת, אליו הופנה מבית החולים הדסה עין-כרם. כפי שהודגש בעתירה, העותר, אחיו ובני המשפחה רואים חשיבות עצומה בכך שלאח החולה יתלווה העותר, שהוא רופא ומכיר היטב את מצבו הרפואי וכן שולט היטב בשפה האנגלית – בניגוד ליתר בני המשפחה. העותר יוכל לתמוך באחיו, ולסייע בתקשורת בינו לבין הרופאים ולהסביר היטב את מצבו הרפואי המדויק.
3. בתגובתו הודיע המשיב כי בקשתו של העותר לצאת לחו"ל לליווי אחיו החולה סורבה משני נימוקים: האחד, מנימוק בטחוני, אשר כל שנאמר לגביו הוא כי העותר הוא כביכול "פעיל חמאס, בעל קשרים לפעילי חמאס". השני, הוא הטענה כי לפני כשנתיים העותר כביכול "הפר התחייבות" שלא לשוב במשך שנה וחצי לשטחים.
4. מטבע הדברים, הנימוק הראשון – שהוא כללי ולאקוני ולא ניתן לדעת על מה הוא מסתמך – אינו מאפשר לעותר התייחסות כלשהי. באשר לנימוק השני, כפי שיובהר מיד, מדובר בטעות גמורה: שובו של העותר לשטחים הותר ואושר, וזאת אף באישור גורמי הביטחון.

הטענה בדבר "הפרת התחייבות"

5. מתגובת המשיב ניתן היה לחשוב כי העותר "חסנתן" חזרה לשטחים על מנת לחמוק מאיסור הכניסה לו הסכים – אלא שמדובר בהצגה מופרכת ומטעה של הדברים.
6. בעקבות בג"ץ 3091/12, על-מנת לצאת לתימן לצורך השלמת לימודי הרפואה של העותר, הוא נדרש לחתום על התחייבות בה הוא מסכים כי לא יינתן לו לשוב חזרה לארצו עד לתאריך 01.11.13, וכך היה.
7. ביום 4.8.13 פנה העותר לגשר אלנבי, על מנת לבדוק את אפשרות חזרתו לשטחים שלוש חודשים לפני תום התקופה המקורית, בין היתר, כיוון שאמו לא חייתה בקו הבריאות.
8. בגשר אלנבי נדרש העותר להמתין במשך שמונה שעות, בסופן נערכה לו שיחה עם מי שהציג עצמו כ"קצין שב"כ", בנוגע להתחייבות עליה חתם. העותר סיפר לאיש השב"כ כי סיים את לימודיו, כי אמו אינה בקו הבריאות ועוד. בתשובה השיב קצין השב"כ כי ינסה לעזור לו. לאחר המתנה נוספת של כחצי שעה, במהלכה ערך איש השב"כ בירורים שונים ושיחות טלפון, הוא הודיע לעותר שהוא רשאי להיכנס ללא כל מגבלה – ולשאלת העותר אף הבחיר כי בנסיבות אלה כמובן שאינו נדרש לשלם 5,000 ש"ח, שנקבעו כערכות לקיום ההתחייבות.
9. יצוין עוד, כי ביום 18.02.14 זומן העותר ל"שיחה" עם מי שהוצג כ"קצין השב"כ האחראי על אזורים. בשיחה זו לא היה זכר לטענה על "הפרת התחייבות", והיא נסובה על עבודתו ומשפחתו של העותר – תוך שאף הוצע לו לשתף פעולה עם גורמי הביטחון ("הצעה" לה סרב העותר).
10. בנסיבות אלו – כאשר נציגי המשיב עצמו אפשרו את שובו של העותר לשטחים לפני המועד המקורי, וחתימו לו לחיכנס ללא טענה כלשהי – יש לתחות על כך ששנתיים לאחר חזרתו של העותר ולאחר שמעולם לא הועלתה נגדו טענה כלשהו בעניין הזה, מנסה המשיב להציג את העותר כמי ש"הפר התחייבות" על מנת למנוע את יציאתו מן השטחים. יתרה מכך, העובדה כי על פי תגובת המשיב תפס שיקול זה מקום מרכזי בהחלטת המשיב למנוע את יציאתו של העותר היא המעידה על חוסר סבירותה ופסלותה של החלטה זו.
11. לאור כל האמור, מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא צו על תנאי כמבוקש, ולאחר שמיעת תשובת המשיב, להפכו לצו מוחלט.
12. תגובה זו נתמכת בתצהיר העותר שנחתם בפני עו"ד בגדה המערבית ונשלח לח"מ בפקס, בתיאום טלפוני. בית המשפט הנכבד מתבקש לקבל תצהיר זה, בהתחשב בקשיים האובייקטיביים בנוגע למפגש בין העותר לבין באי כוח. כמו כן מצ"ב תרגום התצהיר לעברית.

 אלון קורמן, עו"ד

 עידו בלום, עו"ד

ב"כ העותרים